

Cà Phê Hè Phố

Ngô Phan Lưu

Ở nhà, vợ tôi có mua cà phê bột pha “phin”, cả cà phê gói uống nhanh, nhưng tôi vẫn cứ thích uống cà phê hè phố vào mỗi sáng. Tại sao? Ở hè phố, cà phê ngon hơn chăng? Đúng thế! Có thể chất lượng cà phê hè phố thua kém ở nhà, nhưng nhìn cô hàng cà phê đáng yêu, nghe những câu tếu táo của bạn bè, biết thêm những tin hay nơi mình cư ngụ, nhìn kẻ qua người lại... thì ly cà phê đang uống quả thật là ngon. “Ngon” của cà phê hè phố, không những ở trong cà phê, mà còn nằm cả bên ngoài cà phê. Ngồi cà phê hè phố, ta cảm nhận được bao hỷ - nộ - ái - ố của cuộc đời. Tôi vừa móc gói thuốc Bastos ra, anh bạn ngồi cạnh bốc ngay nhét lại vào túi áo tôi: “Cất đi, để dành về nhà viết bài thức khuya mà hút! Hãy hút một điếu “ba số” của tôi”. Tôi đưa tay, nhón một điếu: “Chà! Xịn gói, cảm ơn”. Nhìn một anh bạn khác, mặt hốc hác, tôi biết hẳn vừa trải qua một đêm tổng hợp: Nhậu + Tình yêu!

Đặc biệt, giới bán vé số, ừ, đội ngũ bán vé số sao mà nườm nượp, nam phụ lão ấu đều có đủ. Có bác bán vé số mà quần áo, giày, mũ nom như giáo sư đại học. Có chị thì găng tay tận nách, vớ kín chân, mặt bịt khẩu trang nom cứ như người dơi. Có cháu kèm theo cả đánh giày. Anh bạn vừa mời tôi hút thuốc, bảo thằng bé đánh giày: “Tháo giày ông anh này, đánh luôn! Dán luôn keo vì đã há mồm!”. Thằng bé nghe thế, lập tức lột giày tôi ra, thay vào đó là đôi dép Lào mà để mòn bén đến cạo râu được. Anh bạn khác đưa tay chỉ một gã lưng khùng: “Nó vừa lãnh giải thưởng văn học”. Gã kia nghe thế khát nước: “Để xứng đáng với giải thưởng, tôi sẽ bao tất cả trong bàn chiều cà phê này”. Anh khác, khịa: “Như thế chỉ mới là cái vẫy của giải thưởng”. Chứng “khát nước” của gã được giải thưởng văn học tăng lên: “Xong đây, mời chư vị uống bia vại”.

“Ông anh ơi, ông anh mua cho em tờ con rắn nè!” Cô vé số chìa xấp vé số tận tay một anh bạn. Anh ta gạt ra: “Có tờ “con gái” thì mua. Con rắn không mua”. Cô ta liền đổi xấp vé số khác đơn đả: “Ông anh ơi, có đây, có đây: Ốc nhỏ, ốc trung, ốc đại có đủ!” Anh ta gắt: “Con gái là ốc, thế con trai là gì?”. Cô vé số liền đổi xấp vé số khác, “Ông anh ơi, có đây, có đây: Dê con, dê trung, dê bự có đủ!”.

Cà phê vỉa hè, cà phê hè phố luôn đầy bất ngờ và quyến rũ là như vậy! Cho nên các ông mới đam ghiền, trong túi có bạc tờ cũng đi, trong túi có bạc cắc cũng đi, không có đồng nào cũng vẫn đi...